

תורה אור

ח:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

מסורת הש"ס

(א) ולקחתי י"ג... (ב) ולקחתי י"ג... (ג) ולקחתי י"ג... (ד) ולקחתי י"ג... (ה) ולקחתי י"ג... (ו) ולקחתי י"ג... (ז) ולקחתי י"ג... (ח) ולקחתי י"ג... (ט) ולקחתי י"ג... (י) ולקחתי י"ג... (יא) ולקחתי י"ג... (יב) ולקחתי י"ג... (יג) ולקחתי י"ג... (יד) ולקחתי י"ג... (טו) ולקחתי י"ג... (טז) ולקחתי י"ג... (יז) ולקחתי י"ג... (יח) ולקחתי י"ג... (יט) ולקחתי י"ג... (כ) ולקחתי י"ג... (כא) ולקחתי י"ג... (כב) ולקחתי י"ג... (כג) ולקחתי י"ג... (כד) ולקחתי י"ג... (כה) ולקחתי י"ג... (כו) ולקחתי י"ג... (כז) ולקחתי י"ג... (כח) ולקחתי י"ג... (כט) ולקחתי י"ג... (ל) ולקחתי י"ג...

הגהות הב"ח

(א) נבי' מנין ליש' כה'... (ב) נבי' מנין ליש' כה'... (ג) נבי' מנין ליש' כה'... (ד) נבי' מנין ליש' כה'... (ה) נבי' מנין ליש' כה'... (ו) נבי' מנין ליש' כה'... (ז) נבי' מנין ליש' כה'... (ח) נבי' מנין ליש' כה'... (ט) נבי' מנין ליש' כה'... (י) נבי' מנין ליש' כה'... (יא) נבי' מנין ליש' כה'... (יב) נבי' מנין ליש' כה'... (יג) נבי' מנין ליש' כה'... (יד) נבי' מנין ליש' כה'... (טו) נבי' מנין ליש' כה'... (טז) נבי' מנין ליש' כה'... (יז) נבי' מנין ליש' כה'... (יח) נבי' מנין ליש' כה'... (יט) נבי' מנין ליש' כה'... (כ) נבי' מנין ליש' כה'... (כא) נבי' מנין ליש' כה'... (כב) נבי' מנין ליש' כה'... (כג) נבי' מנין ליש' כה'... (כד) נבי' מנין ליש' כה'... (כה) נבי' מנין ליש' כה'... (כו) נבי' מנין ליש' כה'... (כז) נבי' מנין ליש' כה'... (כח) נבי' מנין ליש' כה'... (כט) נבי' מנין ליש' כה'... (ל) נבי' מנין ליש' כה'...

גליון הש"ס

תוב' ר"ח לטו"א וכו'... ואי ליבא אראו תר' יעבי'... מנשי' ויא' חיצו' תתוב'... דלח' לנשתי פנימי בלא... הגולה. לח"כ רלמי' נכסר... מנין החמה לעל' ע"י... לחמוני' שעת' כז'...

ומאי ניהו אין בת ויש בה. ולא לעומר אין זה ואין זה ואי משום דהא שעירי הרגלים ושעירי ראשי חודשים מכפרים ס"ד נפיק מפיך כתיב תתם לה' תעלה שאין מכיר בו אלה' ופסי' לר' שמעון דלא דריש לה' לא ה"מ למינקט מאי ניהו אין זה ואין זה משום היקשא דמתינתין על מה שזה מכפר זה מכפר:

ונכפר כפרה נטורה. וא"ת ומי עדיף משעיר המשתלה דלמי' אלא מולא כדלמר בפרק פתחת דכריתות (דף כה.) דחייבי טהלות ואשמות ודאין חייבי להביא אחר יו"כ וי"ל דהכא ממשמעות דקרא קא פריך דוכפר לכל טהאתה משמע שמכפר לגמרי כל הטעות אבל גבי שעיר המשתלה לא כתיב לכל טהאתה אלא גבי יודו ולא גבי כפרה: מאי אבא המאתה דאמי אבא? המאתה. תימיה דפריך בפרק כפרה דכריתות (דף י"ג.) גבי שעיר המשתלה אימא כי ממידע אחר יו"כ נמי לא מיימי טהאת ואמאי הא נדידיה נמי כתיב לכל טהאתה וי"ל דהתם נמי כיון שגודע לו קודם יו"כ שהיה נספק והיה לו להביא אשם תלוי אלא ששעיר המשתלה מכפר אפי' כשגודע לו אחר יו"כ ידעה ודלית לא יטריך להביא טהאת דשפיר מיקרי אחי לכלל טהאת הואיל ואחא לכלל אשם אבל פשיטא היכא דלא גודע לו כלל אפי' ידעה ספק קודם יו"כ כשיבא טהאת כשיודע לו מדרשה (ו) דכל טהאתה כדדרש הכא אי נמי גבי שעיר המשתלה לית לן למידרש דוקא הני דאחו לכלל טהאת שהרי מכפר על כמה עבירות שאינן כלל בני קרבן על עשה ועל לא תעשה ושאר עבירות אי נמי שעיר המשתלה עדיף שמולה כי אמידע ליה סמוך לשקיעת החמה כדפרשית:

סו"ה פנימי אין מכפר אלא ע"י דבר שיש לו ידעה אף חיצון וכו'. ואם תאמר

התנהגות לר' שמעון דלא דריש טהא שאין מכיר בו אלה' דליתרין היקשא דלא מכפר חיצון (ו) הרגלים אלא לר' יהודה אמאי ליתרין היקשא הא ע"כ חיצון מכפר אהין זה ויש זה דנמאי מוקמת ליה ליתרין דנפיק מפיך חיצון הרגלים דהא כתיב לה' תעלה שאין מכיר בו אלה' ופסי' לר' שמעון דלא דריש לה' לא ה"מ למינקט מאי ניהו אין זה ואין זה משום היקשא דמתינתין על מה שזה מכפר זה מכפר:

ניתלי ליה קמ"ל אמר מר מנין (א) שיש בה ידעה בתחלה ואין בה ידעה בסוף ששעיר זה תולה מנין מאי קא קשיא ליה הכי קא קשיא ליה השתא דאמרת חטאים דומיא דפשעים מה פשעים דלאו בני קרבן אף חטאים נמי דלאו בני קרבן לעולם אף חטאים דלאו בני קרבן לעולם ומאי ניהו אין בה ידעה בתחלה ויש בה ידעה בסוף אבל יש בה ידעה בתחלה ואין בה ידעה בסוף כיון דכי מתידע ליה בר קרבן הוא אימא לא ליתלי וכו' תימא אף בה ידעה בתחלה ויש בה ידעה בסוף ששעיר הנעשה בחוץ ויו"כ מכפר ס"ד אמינא נפוך מיפך אמר קרא וכלל חטאתם מכלל רבני חטאות ניהו ונתכפר כפרה גמורה אי כתיב מחטאתם כדקא אמרת השתא דכתיב לכל חטאתם להגן דאתו לכלל חטאת וכו' מאחר שאינו מכפר למה תולה אמר ר' ירמיה לומר שאם מת בלא עון א"ל רבא אם מת מיתה ממרקת אלא אמר רבא להגן עליו מן היסורין: אין בה ידעה בתחלה ויש בה ידעה בסוף ששעיר הנעשה בחוץ ויו"כ מכפר בו: מבדי איתקושי איתקוש להדדי ונכפר פנימי ארדייה וארדיצון ונפקא מינה להיכא דלא עבר חיצון אמר קרא אחת וכפר חיצון ארדייה ואמאי דעביד פנימי נפקא מינה לטומאה דאירעה בין זה לזה אמר קרא אחת בשנה כ"כפרה זו לא תהא אלא

ניסלי ליה. מן היסורים: מאי קשיא ליה. דלמר ומנין שעל זה מכפר הא לית לה דעל שאינה בת קרבן מכפר וזו אינה בת קרבן ואמאי ליה מחטאת דומיא דפשעים: נישוך מוסר. זה יכפר על שאין בה ידעה בתחלה ויש בה ידעה בסוף דלא אחי לכלל קרבן והחיצון יתלה על שיש בה ידעה בתחלה ואין בה ידעה בסוף ולהכי איתרין לכל טהאתם: לכל חטאתם. ולא כתיב מפשעים ומטאתם לומר עכשיו הוא נפשע שאינו בר קרבן ויתלה עליו עד שיבא לכלל טהאת: אשם מס. קודם שיוודע לו: מיסה ממרקס. דהכי אמרין בפרק כפרה דיומא (פ"ג.) שמיסה ממרקת כל העונות גשמה משונה עליהן ואין התשובה גומרת כפרתן ולא יום הכפורים גומר כפרתן כגון עבירות חמורות: וניכפר פנימי ארדייה. לתלות על שיש בה ידעה בתחלה ואין בה ידעה בסוף: וארדיצון. על שאין בה ידעה בתחלה ויש בה ידעה בסוף: ה"ג ונפקא מינה להיכא דלא עבר חיצון. אם לא היה להם שעירים ככל הנזכר: אמר קרא אחת. וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה ובזמנא הפנימי כתיב שמכפר עליו מדם הפר ושעיר פר לכהניו ושעיר לעם. והכא קרא ויתירא הוא דלמאי איתרין אי לאורוי לך שדס טהאת הכפורים מכפר עליו כדכתיב כתיב כחצי מותר וי"א אל המזבח אשר לפני ה' וכפר עליו וכו' אלא לדרשה אחת וקאמר אחת דאין כאן אלא כפרה אחת: אמר קרא אחת בשנה. תרי זמני כתיבי אחת בשנה וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה מדם טהאת הכפורים אחת בשנה יכפר ברישיה דקרא סמך אחת וכפר על קרנותיו ודרשין מייבי וכפר אחת שאין כאן אלא כפרה אחת וליימד שאינו מכפר כפרה אחרת וניספא דקרא סמך יכפר לנשנה דכתיב אחת בשנה יכפר

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידעות הטומאה (לקמן דף י"ג.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידעה בתחלה בקרבן עולה יורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידעות הטומאה (לקמן דף י"ג.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידעה בתחלה בקרבן עולה יורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידעות הטומאה (לקמן דף י"ג.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידעה בתחלה בקרבן עולה יורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידעות הטומאה (לקמן דף י"ג.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידעה בתחלה בקרבן עולה יורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידעות הטומאה (לקמן דף י"ג.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידעה בתחלה בקרבן עולה יורד: כפרתן

לומר שאין אחד מכל קרבנות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד: דולרבי ישמעאל דאמר וכו'. בשילהי ידעות הטומאה (לקמן דף י"ג.) מוקמין דלא בני רבי ישמעאל ידעה בתחלה בקרבן עולה יורד: כפרתן

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא לעיל וגראה דסברתו דלא מנין למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא קני ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מנינו למדרש מייביה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שמי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא ליתרין לטוס דרשה: אלא

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא לעיל וגראה דסברתו דלא מנין למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא קני ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מנינו למדרש מייביה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שמי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא ליתרין לטוס דרשה: אלא

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא לעיל וגראה דסברתו דלא מנין למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא קני ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מנינו למדרש מייביה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שמי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא ליתרין לטוס דרשה: אלא

כפרה זו לא תהא בו. פ"ה דלאו היינו קרא לעיל וגראה דסברתו דלא מנין למדרש הך דרשה מקרא קמא אע"ג דכתיב גיה נמי אחת בשנה משום דלא קני ליתכתיב אחת בלא שנה ולא מנינו למדרש מייביה אלא דרשה קמיימא דאין מכפר שמי כפרות (י"ד) ור"י מפרש דהא דרשה נמי שמעין מקרא קמא מדלא כתיב אחת בעשור וכתיב בשנה וקרא אחריתא ליתרין לטוס דרשה: אלא